

[Valdemar Sørensen.]

foreliggende Sag, af rent partiagitatoriske Hensyn bringer Oplysninger om andre Medlemmers personlige Stilling offentligt frem. Jeg har karakteriseret denne Optræden som illoyal over for de paagældende Medlemmer, og denne Betragtning fastholder jeg.

Det ærede Medlem vil forstaa, at efter denne beklagelige Hændelse i Udvalgsarbejdet kunde vi ikke fortsætte med at lade det ærede Medlem bivaane vore Forhandlinger om Lovforslaget, og jeg ser heller ikke, at vi nu, som det ærede Medlem synes at mene, skylder det ærede Medlem eller hans Parti noget som helst Regnskab for, hvorledes disse Ændringsforslag er kommet frem. Det maa være tilstrækkeligt, at de er fremlagt i Udvalget, og at det ærede Medlem har haft Lejlighed til at tage Stilling til dem, hvilket det ærede Medlem for øvrigt ikke har gjort. Vi kan virkelig ikke byde det ærede Medlem bedre Kaar efter de Vilkaar, det ærede Medlem selv bød Udvalgsarbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at Begrundelsen for Huslejevlovsforslaget nu er den, at Regeringspartierne maa have Loven af agitationsmæssige Grunde, for det første, fordi man har forpligtet sig over for Befolkningen, og for det andet, fordi vi staar over for de kommunale Valg. Den første Begrundelse anerkender jeg som god nok. Jeg mener ikke, at et Parti, som gennem Aarene har lovet den Del af Befolkningen, Lovforslaget omfatter, at gennemføre en saadan Lov, er berettiget til at svigte de paagældende, naar Partiet faar Magt til at gennemføre sit Ønske. Det synes jeg er en meget ligetil Opfattelse af et politisk Partis Pligter over for Befolkningen. Hvis man i det ærede Medlems Parti har en anden Opfattelse — og visse Ting kunde jo tyde derpaa —, forstaaer jeg egentlig ikke, hvordan man i det ærede Partis Vælgerkredse nogen Sinde kan føle sig tryk med Hensyn til, hvad det ærede Medlem foretager sig herinde i Rigsdagen. Mange Ting tyder ogsaa paa, at det kun er saa som saa med denne Tryghed. Hvad angaar det Lovforslag, der foreligger her, er den da i hvert Fald ikke større, end at Fler-tallet af Medlemmerne af det ærede Medlems Parti i denne By er lige saa tilfredse med Forslagets Vedtagelse som demokratiske Vælgere.

Endelig vil jeg sige angaaende det ærede Medlems Spørgsmaal om økonomisk Begrundelse for Forslaget, at i og for sig er det jo ikke et Forslag, som kræver øko-

nomisk Begrundelse. Det drejer sig om noget helt andet, hvor Økonomien glider ind som et Led sideordnet med saa meget andet.

Men vil det ærede Medlem endelig have en økonomisk Begrundelse for dette Forslags Fremkomst, skal jeg gerne give den. For Øjeblikket er det saaledes i Hovedstaden, at vi staar paa Grænsen af en ny Bolignød. Der findes, for saa vidt angaar den Slags Lejligheder, den almindelige store Befolkning kan betale, Lejligheder paa 2 Værelser, ikke en Ledighed paa $\frac{1}{2}$ pCt. i København og mindre paa Frederiksberg. Naar det er saadan, skyldes det for en væsentlig Del den Omstændighed, at i Københavns Kommune maa man bygge ikke alene for sine egne, men ogsaa for Tilflyttere og navnlig Tilflyttere fra Nabokommunerne, Frederiksberg og Gentofte, hvor den konservative Bebyggelsespolitik fordriver Folk med mindre Indtægter, der umuligt kan faa Lejligheder i disse Kommuner.

Paa Frederiksberg er vi i Øjeblikket ude for en effektiv Bolignød, fordi det konservative Flertal Aar igennem har hindret Opførelsen af et tilstrækkeligt Antal af den Slags Lejligheder, der staar i Forhold til Befolkningens Betalingssevne, og nu er vi kommet dertil, at de eneste Lejligheder, vi har til en Husleje, som Befolkningen kan betale, har Kommunen lagt Beslag paa for dog at kunne bringe husvilde Familier med Børn under Tag. Alle andre, hele Frederiksbergs Ungdom, der vokser op og skal sætte Bo og ikke har Raad til at betale 1 200—1 400 Kr. for en 2 Værelsers Lejlighed, maa flytte til København.

Dette Lovforslag giver, foruden de Fordele det i øvrigt medfører, tillige, for Frederiksbergs Vedkommende i hvert Fald, en Frist til at modarbejde de uhyggelige Følger af det ærede Medlems Partis urimelige og for Befolkningen dyre Boligpolitik; det giver os en Tid, hvor Huslejen er fastlagt, saa vi ikke kommer ud i den Stigning, som ellers vilde blive den uundgaaelige Følge af Tilstanden. Der kommer ogsaa en Tid, hvor Uopsigeligheden hindrer Grundejerne paa Frederiksberg i at benytte den Ulykke, det ærede Medlems Politik har ført med sig. For saa vidt det ærede Medlem behøver noget økonomisk Grundlag for de Lovforslag, der foreligger her, findes der mange af den Slags økonomiske Grunde; den her nævnte er kun en af dem, for mit Vedkommende er den fuldt tilstrækkelig.

Jeg hilser Lovforslagene velkommen og ønsker dem gennemført hurtigst muligt.